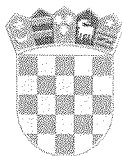

31.03.2009

31.03.2009 (fot. pres.)

25.03.2009

09.12.2008 (fot. pres.)

1.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

XXVIII P-2841/2006

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, po sucu pojedincu Ivanu Vladiću, u pravnoj stvari tužitelja JOSIP PULEK iz Zagreba, Strojarska 2, koga zastupa Hrvoje Petric, odvjetnik iz Zagreba, Masarykova 11/II, protiv tuženog ALFA KOMPJUTER d.o.o. Zagreb, Hvarska 1-A, koga zastupa Radovan Lipanović, odvjetnik iz Zagreba, Šenoina 32, radi 1.930.950,00 kn, nakon zaključene glavne rasprave održane dana 20. rujna 2007. god., u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja odvjetnice Anite Piložota-Petric te punomoćnika tuženika odvjetnika Radovana Lipanovića, danom objave 04. listopada 2007. god. u prisutnosti tužitelja Josipa Puleka, punomoćnika tužitelja odvjetničkog vježbenika Timona Sakomana te punomoćnika tuženika odvjetnika Radovana Lipanovića,

presudio je

I Nalaže se tuženiku ALFA KOMPJUTER d.o.o. Zagreb, Hvarska 1/A, da tužitelju JOSIPU PULEKU iz Zagreba, Strojarska 2, isplati iznos od 629.064,87 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose kako slijedi:

- na iznos od 616.225,61 kn zakonsku zateznu kamatu tekuću od 18.11.1998. god. do isplate,
 - na iznos od 12.839,26 kn zakonsku zateznu kamatu tekuću od 07.11.2002. god. do isplate,
- sve u roku 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak u iznosu od 358.509,46 kn u roku 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu sudu, da bi kasnije u sniženom tužbenom zahtjevu tražio da mu tuženik plati iznos naveden kao u izreci presude. Tužitelj je u početku tražio iznos od 1.930.950,00 kn, ali je kasnije potraživao iznos od 1.263.110,61 kn koliko proizlazi tržišna vrijednost tužiteljevog poslovnog udjela prema revizijskom izvješću od 26.07.2007. god., a kako je tuženi u međuvremenu platio tužitelju iznos od 619.885,00 kn, tako da tužitelj potražuje razliku iznosa od 616.225,61 kn sa kamatom od podnošenja tužbe, tj. od 18.11.1998. god. pa do isplate. Tužitelj, također, potražuje iznos od 12.839,26 kn, a što predstavlja zakonsku zateznu kamatu obračunatu na iznos od 619.885,00 kn koju je tuženi platio tužitelju 30.12.1998. god. Tužitelj je na ovaj iznos obračunao kamatu od 18.11.2002. god. pa do 30.12.1998. g. od. a što iznosi 12.839,26 kn. Na iznos od 12.839,26 kn tužitelj potražuje kamatu od 07.11.2002. god. tj. od dana podnošenja zahtjeva sudu pa sve do isplate. Tužitelj

navodi da ukupno potražuje iznos od 629.064,87 kn sa kamatom navedenom kao u izreci presude.

U tužbi tužitelj navodi da jedan od četvorice suosnivača tuženog želi istupiti iz društva uz naknadu poslovnog udjela. Tužitelj tvrdi da je društvenim ugovorom, da je temeljni ulog svakog člana 25 % temeljnog uloga te da je poslovni udio svakog osnivača jednak veličini njegovog temeljnog uloga te da iznosi 25 %. Tužitelj također navodi u tužbi da su razlozi za poslovanje zahtjeva za istupanje i isplatu naknade za poslovni udio temelje se na činjenici da je radi bolesti tužitelj bio privremeno onemogućen da sudjeluje u radu tuženika.

Nakon oporavka od operacije, navodi tužitelj, ostali su ga članovi društva počeli onemogućavati u ostvarivanju njegovih prava suosnivača društva. Neisplatom dobiti, nesudjelovanjem donošenja odluka kao i fizičkim onemogućavanjem da uđe u prostorije tuženika, tvrdi tužitelj da mu je tuženi onemogućio pristup u prostorije društva. Zbog nesuglasica između suosnivača i uzajamnog nepovjerenja, tužitelj tvrdi da je predložio ostalim suosnivačima da istupe iz društva s tim da je za istupanje iz svog poslovnog udjela tražio naknadu u visini od 500.000 DEM. Tužitelj, nadalje, tvrdi da su krajem kolovoza 1998. godine ostali suosnivači u nekoliko navrata pokazali spremnost za nagodbu oko naknade za ustupanje poslovnog udjela s prijedlogom ostalih suosnivača utvrđivanja tržišne vrijednosti društva, pa tako i naknade poslovnog udjela tužitelja. Tužitelj tvrdi da su bez ikakvih razloga suosnivači odustali od navedenog prijedloga i dapače lažnim optužbama opravdavaju svoju volju da tužitelju ne isplate naknadu za njegov poslovni udio. Zbog toga je tvrdi tužitelj sam angažirao tvrtku koja je ovlaštena da izvrši procjenu. Procjena je utvrđena navodi tužitelj iako tuženik nije dozvolio da zaposlenici TEB inženjeringa uđu u prostorije tuženika i stave na raspolaganje dokumentaciju za izradu elaborata. Cijelo vrijeme mirnih pregovora i obećanja ostalih suosnivača da žele spor riješiti mirnim putem, ipak je postojao osjećaj tvrdi tužitelj da takva spremnost stvarno ne postoji. Sumnje su se obistinile, tvrdi tužitelj, jer je tuženik prijavom Trgovačkom sudu u Zagrebu od 11.11.1998. god. na temelju navodno održane Skupštine tražio isključenje tužitelja iz društva i promjenu članova Uprave iako tužitelj nije pozvan na navodno održanu Skupštinu te je još jednom vidljivo da tuženi želi tužitelja onemogućiti ostvarivanjem njegovih zakonskih prava suosnivača.

U odgovoru na tužbu tuženi ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Tuženi priznaje da je tužitelj jedan od četiri suosnivača tuženog, te tuženi tvrdi da je tužitelj više puta izrazio želju da istupi iz društva te da je poslovni udio svakog od članova društva jednak veličini njegovog temeljnog uloga što iznosi 25 %.

Tuženi se protivi zahtjevu tužitelja za istupanjem iz društva jer je tužitelj odlukom glavne skupštine tuženog od 29.10.1998. god. isključen iz društva te mu je istom odlukom određena naknada vrijednosti njegovog poslovnog udjela.

Tuženi se protivi visini naknadne vrijednosti visine poslovnog udjela koje tužitelj traži te tvrdi da su netočni navodi tužitelja da ga je itko onemogućavao u bilo kojem njegovom pravu.

Nesporno je među strankama da je tužitelj suosnivač i član tuženog.

Sporna je visina naknade tržišne vrijednosti poslovne vrijednosti tužitelja.

U ovom postupku sud je donio odluku pod brojem P-3621/98 koja je ukinuta odlukom Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-599/03 te je isti predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje s uputom da sud utvrdi tržišnu vrijednost poslovnog udjela tužitelja kakva je bila u vrijeme istupanja te da nema zapreke da se ukoliko nije provedena revizija poslovanja tuženika, u posebnom postupku ta revizija provede u ovom postupku.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u odluku skupštine tuženog, odluku suda o isključenju tužitelja iz tuženog, društveni ugovor tuženog te je proveo vještačenje.

Uvidom u odluku skupštine tuženog (list 42-44 spisa) sud je utvrdio da je tuženi donio odluku kojom je tužitelja isključio iz društva i to dana 29.10.1998. god.

Uvidom u odluku ovog suda (list 95) i odluku Visokog trgovačkog suda RH (list 107 spisa) sud je utvrdio da je Trgovački sud u Zagrebu odbacio tužbu tužitelja kojom traži utvrđivanje ništavosti odluku skupštine tuženog od 29.10.1998. god. kojom je tužitelj isključen iz društva, a ista je odluka potvrđena presudom broj PŽ-3498/00 Visokog trgovačkog suda RH.

Uvidom u društveni ugovor tuženog (list 31-35 spisa) sud je utvrdio (čl. 11. društvenog ugovora) da član društva može biti isključen iz društva, a da društvenim ugovorom nisu uređeni uvjeti postupka i posljedice isključenja člana iz društva.

Na osnovu nalaza i mišljenja i iskazana sudskog vještaka sud je utvrdio da vještaku tuženi nije dostavio svu dokumentaciju te da je vještak na temelju dostupne dokumentacije izradio svoj nalaz i mišljenje. Tuženi nije dostavio nikakvu dokumentaciju sudu kao i vještaku kojom bi pobio nalaz i mišljenje sudskog vještaka.

Sud nije prihvatio nijedan prigovor tuženog na nalaz i mišljenje sudskog vještaka iz razloga što je tuženik samo komentirao nalaz i mišljenje sudskog vještaka te ničim nije doveo u pitanje nalaz i mišljenje sudskog vještaka.

Na osnovu nalaza i mišljenja sudskog vještaka sud je utvrdio da tuženi nije dopustio da se vještačenje provede na način da se izvrši pregled izvorne dokumentacije i financijskih izvješća.

Sud nije prihvatio ni prigovor tuženog u pogledu suradnika sudskog vještaka iz razloga što isti samo koristio njihove usluge kao ovlaštene revizori koji su kao njegovi suradnici sudjelovali na izradi nalaza i mišljenja sudskog vještaka.

Sud nije prihvatio ni prigovor tuženog da nije bilo potrebe vršiti reviziju poslovanja tuženog iz razloga što je i prema uputi Visokog trgovačkog suda RH ovaj sud upućen da se izvrši revizija poslovanja tuženog. Pored toga, sudski vještak je u svom nalazu i mišljenju koristio podatke kao i dokumentaciju koja je izvršena po prethodnom vještačenju po drugim vještacima i to računovodstveno-knjigovodstvene struke i građevinske struke. U prijašnjem vještačenju kojeg je sud proveo u ovom postupku prije ukinute odluke vještak računovodstveno- knjigovodstvene struke nije vršio reviziju poslovanja tuženog pa je sud u ponovljenom postupku izvršio reviziju poslovanja tuženog te je utvrdio tržišnu vrijednost poslovnog udjela tužitelja koji ima u tuženom.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka jer su dati stručno i u skladu sa pravilima struke.

Kao što je rečeno, tužitelj je u početku postavio tužbeni zahtjev u iznosu od 1.930.950,00 kn da bi kasnije snizio tužbeni zahtjev iz razloga što mu je 30.12.1998. god. tuženi uplatio iznos od 619.885,00 kn na ime naknade za poslovni udio pa je tužitelj svojim podneskom od 05.07.2007. god. u skladu sa nalazom i mišljenjem sudskog vještaka zatražio još iznos od 616.225,61 kn sa kamatom od dana podnošenja tužbe, tj. od 18.11.1998. god.

Na osnovu nalaza i mišljenja sudskog vještaka sud je utvrdio da tržišna vrijednost poslovnog udjela tužitelja u tuženom iznosi 1.236.110,61 kn. Sud je utvrdio da je tuženi platio tužitelju na ime naknade poslovnog iznosa iznos od 619.885,00 kn, pa je tuženi na ime tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelju dužan još isplatiti iznos od 616.225,81 kn sa kamatom od podnošenja tužbe, tj. od 18.11.1998. god. pa do isplate.

Nesporno je među strankama da je tuženi tužitelju na ime poslovnog udjela isplatio 30.12.1998. god. samo iznos od 619.885,00 kn pa je tužitelj za navedeni iznos obračunao kamatu od 18.11.1998. god. tj. od dana podnošenja tužbe sudu pa do 30.12.1998. god. kada mu je tuženi platio navedeni iznos, a što iznosi 12.839,96 kn. Na iznos neisplaćene kamate od 12.839,26 kn tužitelj potražuje kamatu od 07.11.2002. god. tj. od dana podnošenja zahtjeva sudu, pa prema tome ima pravo tražiti procesnu kamatu (čl. 279. st. 2. ZOO-a).

Sud nije prihvatio prigovor tuženog da je potraživanje tužitelja za isplatu poslovnog udjela zbog isključenja iz društva zastarjelo iz razloga što je tužitelj podnio tužbu sudu 18. studenog 1998. god. a tuženi je dobio odluku o isključenju tužitelja iz društva 29.10.1998. god. pa, prema tome, nije nastupila zastara (čl. 371. ZOO-a).

Pored toga, sud napominje da član koji je istupio iz društva i član koji je isključen iz društva imaju pravu da im se nadoknadi tržišna vrijednost njihovog poslovnog udjela kakav je bio u vrijeme istupanja odnosno isključenja (čl. 421. st. 2. ZTD-a) pa je neosnovan prigovor tuženog promašene pasivne legitimacije i prigovor presuđene stvari. Tuženi ničim nije dokazao da je tužitelju isplatio, tj. naknadio tržnu vrijednost njegovog poslovnog udjela kakva je bila u vrijeme isključenja. Tuženi je platio tužitelju za poslovni udio samo iznos od 619.885,00 kn, a sud je utvrdio da je tržna vrijednost poslovnog udjela tužitelja u iznosu od 1.236.110,61 kn pa je, prema tome, tuženi ostao dužan tužitelju na ime naknade tržišne vrijednosti poslovnog udjela isplatiti tužitelju još iznos od 616.225,61 kn. Tuženi ničim nije dokazao da je naknadio tužitelju tržnu vrijednost poslovnog udjela kojeg tužitelj ima u tuženom.

Na osnovu ovako provedenog dokaznog postupka sud je našao osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja u ukupnom iznosu od 629.064,87 kn sa kamatom na iznos od 616.225,61 kn na ime poslovnog udjela sa kamatom od podnošenja tužbe, tj. 18.11.1998.god. do isplate i na iznos od 12.839,26 kn na ime kamata zbog kašnjenja u plaćanju te je u skladu sa čl. 421. st. 2. ZTD-a i čl. 279. st. 2. ZOO-a donio odluku kao u izreci presude.

Odluka o sudskom trošku temelji se na čl. 154. st. 2. ZPP-a jer je tužitelj uspio u sporu sa 63,8 %, a trošak spora sastoji se od troška: sastava tužbe od 18.11.1998. god. u iznosu od 29.420,00 kn, podneska od 16.12.1998. u iznosu od 29.420,00 kn, podneska od 05.01.1999. god. u iznosu od 29.420,00 kn, pristupa ročištu 09.03.1999. god. u iznosu od 4.900,00 kn, podneska od 16.03.1999. god. u iznosu od 19.610,00 kn, pristupa ročištu 06.05.1999. god. u iznosu od 29.420,00 kn, sastava žalbe od 19.05.1999. god. u iznosu od 9.820,00 kn, podneska od 25.06.1999. god. u iznosu od 100,00 kn, podneska od 27.04.2000. god. u iznosu od 100,00 kn, pristupa ročištu 04.07.2000. god. u iznosu od 19.610,00 kn, pristupa ročištu 03.10.2000. god. u iznosu od 19.610,00 kn, podneska od 03.10.2000. god. u iznosu od 19.610,00 kn, pristupa ročištu 11.09.2001. god. u iznosu od 9.800,00 kn, podneska od 19.09.201. god. u iznosu od 7.980,00 kn, pristupa ročištu 11.12.2001. god. u iznosu od 7.980,00 kn, podneska od 21.12.2001. god. u iznosu od 100,00 kn, podneska od 07.05.2002. god. u iznosu od 7.980,00 kn, pristupa ročištu 09.05.2002. god. u iznosu od 7.980,00 kn, podneska od 28.06.2002. god. u iznosu od 7.980,00 kn, pristupa ročištu 10.10.2002. god. u iznosu od 7.980,00 kn, podneska od 05.11.2002. god. u iznosu od 8.110,00 k, pristupa ročištu 07.11.2002. god. u iznosu od 8.110,00 kn, sastava žalbe od 06.12.2002. god. u iznosu od 8.110,00 kn, odgovora na žalbu od 17.01.2003. god. u iznosu od 8.110,00 kn, podneska od 26.09.2006. god. u iznosu od 7.810,00 kn, pristupa ročištu 28.09.2006. god. u iznosu od 1.960,00 kn, podneska od 19.10.2006. god. u iznosu od 250,00 kn, podneska od 02.11.2006. god. u iznosu od 7.810,00 kn, pristupa ročištu 16.01.2007. god. u iznosu od 7.810,00 kn, pristupa ročištu 16.01.2007. god. u iznosu od 7.810,00 kn, podneska od 31.01.2007. god. u iznosu od 250,00 kn, podneska od 20.02.2007. god. u iznosu od 7.810,00 kn,

XXVIII P-2841/2006

podneska od 17.04.2007. god. u iznosu od 7.810,00 kn, podneska od 05.07.2007. god. u iznosu od 6.300,00 kn, podneska od 19.09.2007. god. u iznosu od 6.300,00 kn, pristupa ročištu 20.09.2007. god. u iznosu od 6.300,00 kn, PDV 22 % u iznosu od 79.567,40 kn, pristojba na tužbu u iznosu od 10.000,00 kn, pristojba na žalbu u iznosu od 5.812,50 kn, pristojba na presudu u iznosu od 5.000,00 kn, ili ukupno 441.237,40 kn. Sud nije prihvatio ni prigovor tuženog u pogledu troška vještačenja revizije iz razloga što je vještak svoj račun sastavio prema tarifi revizorskih usluga i odluka o stopi doprinosa i članarine koje je donijela Hrvatska revizorska komora.

Kako je tužitelj uspio u ovom postupku sa 63,8 %, to troškovi iznose 281.509,46 kn. Sud je u cijelosti priznao tužitelju trošak financijskog vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn, građevinskog vještačenja u iznosu od 2.000,00 kn, revizijskog izvješća u iznos od 70.000,00 kn, a kada se ovaj trošak doda trošku iznosa od 281.509,46 kn, dobije se trošak u ukupnom iznosu od 358.509,46 kn.

U Zagrebu, 04. listopada 2007. god.

S U D A C
Ivan Vladić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana po primitku presude, a ulaže se putem ovog suda u 4 primjerka

Za točnost otpavka
Monika Topolovec